

Studijní obor: Design prostředí

Bakalářská práce Barbory Jarošové

Monumentum Jana Wericha

Nemá smysl, abych se zbytečně rozepisoval o bakalářské práci, která bude jistě dostatečně vyčerpávajícím způsobem explikovaná Barborou Jarošovou, která je podle mého názoru velmi dobře sepsána a obrazově doplněna a bude tudíž obhájena.

Barbora Jarošová vždy patřila mezi studenty, kteří se nespokojili s povrchností a se svědomitostí neúnavně zkoumali zadané téma, aniž by nepronikli do jeho útrob a analyticky nerozbili formu, následně přetavenou do osobitého kontextu i nového tvaru, nikoliv však formálního, ale smysluplně obsah definující.

Bářino objevování osobnosti Jana Wericha se logicky propojilo s člověkem, který byl Werichovi nejbližším, s Jiřím Voskovcem, a v zápětí i s jejich psanými dialogy v dopisech přes moře a skrz detektory policejních slídlů v době komunistického režimu. Zkoumání formy, která nebude popisem, ale posílení obsahu rozhovoru obou pánů je obdivuhodná a nalézání interpretačních možností dovedlo Báru na samý okraj možností jak finančních, tak výrazových.

Práce je intimní ve svém obsahu, monumentální, jak název napovídá, přestože o monumentalitu nikdy nešlo, intimní, protože dopisní obálky by měly skrývat tajemství, které bylo určeno jen dvěma lidem... Očím cenzorů listovních tajemství však utajeno nezůstalo.

Bakalářská práce má dvě části, teoretickou a praktickou. Obě spolu úzce souvisí. V teoretické části je popsáno hledání nejen vizualizace formy obsahu, ale především neúnavné úsilí o přesné vyjádření formou to, co je obsahem. Symbolika moře, oddělující domovy obou přátel od sebe formou pásu hran řezu namodralých skleněných desek, jistá skrytost, ale existujícího textu dopisů, náročně do skla vepsaného, světla čtoucí texty pod lupou členů STB... Fonetický - chaotický záznam textu dopisů, tak, jak byl fízlačky komolen a přeskakován ve složených stránkách popsaného papíru v obálkách. Světlo dvou zdrojů, kmitajících nad listy plnými slov důvěry i stesku... světla duší, které se nikdy nesetkají...

Když Barbora uvažovala o fonetické části práce, tak, že by hlasy čtoucí dopisy byly sestřihy pánů Wericha a Voskovce, nebylo již ve finančních možnostech studentky takové technické a ekonomické nároky splnit. Ale to na významu práce absolutně nic neubírá, je ale možností v budoucnu se o takovou dodatečnou úpravu ještě pokusit.

Filosofie realizace vizuální i fonetické části práce je sugestivní a objevná. Přeji Barboře, aby se Monumentum dostalo i na ta místa, kde bude veřejně prezentované.

Bakalářskou práci Monumentum Jana Wericha Barbory Jarošové doporučuji k přijetí. A za sebe gratuluji, s upřímností a obdivem.

Navrhuji : VÝBORNĚ a dovoluji si ji navrhnout na cenu rektora TUL

Prof. Mgr. Jaroslav Brabec

